

341.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU ORAZ
PRZEMYSŁU I HANDLU W POROZUMIENIU
Z MINISTRAMI: SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I SPRAW ZAGRANICZNYCH**

z dnia 1 czerwca 1933 r.

o ulgach i ograniczeniach na terenie wolnego obszaru celnego w Gdyni.

Na podstawie art. 6, 8 i 10 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o wolnych obszarach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 330) oraz w związku z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1933 r. o ustanowieniu w Gdyni wolnego obszaru celnego (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 131) zarządza się co następuje:

**Przeznaczenie wolnego obszaru celnego.
Przywileje celne.**

§ 1. 1) O ile rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, wolny obszar pod względem celnym jest traktowany, jak zagranica.

2) W granicach wolnego obszaru ruch statków, ich wyładowanie i załadowanie odbywa się bez rejestracji celnej.

3) Zagraniczne towary mogą być przywożone do wolnego obszaru bez opłat celnych i monopolowych oraz podatków pośrednich, jak również bez ograniczeń przywozowych, przewozowych i wywozowych. Obrót artykułami monopolowymi i akcyzowymi, jak również przedmiotami uzbrojenia i wyposażenia wojskowego podlega ograniczeniom, ustalonym w obowiązujących przepisach. Nadto mają zastosowanie ograniczenia sanitarne, weterynaryjne i fitosanitarne oraz ograniczenia, mające na względzie bezpieczeństwo publiczne i wykonanie zobowiązań międzynarodowych.

4) Na terenie wolnego obszaru zagraniczne towary mogą być bez ingerencji celnej przechowywane, przepakowywane, czyszczone, mieszane, rozdzielane i poddawane obróbce lub przeróbce. Jedyne przepakowanie i dzielenie towarów przeznaczonych do przywozu do polskiego obszaru celnego, mające na celu zmniejszenie opłat celnych, jest zabronione bez osobnego pozwolenia władz celnych. Reeksport zagranicznych towarów odbywa się bez żadnych ograniczeń.

5) Statki morskie, utrzymujące żeglugę z portami zagranicznymi, mogą zaopatrywać się na terenie wolnego obszaru w artykuły zagraniczne i krajowe bez opłat celnych, monopolowych i akcyzowych, jak również bez ograniczeń wywozowych.

6) Artykuły tak krajowe jak i zagraniczne mogą być spożywane na statkach, utrzymujących żeglugę z portami zagranicznymi, podczas ich pobytu w wolnym obszarze bez uiszczania opłat celnych, monopolowych i akcyzowych.

Obrót towarowy między wolnym obszarem celnym a resztą polskiego obszaru celnego.

§ 2. 1) Towary, przywożone z wolnego obszaru do reszty polskiego obszaru celnego podlegają odprawie celnej i ograniczeniom przywozu i przewozu na zasadach ogólnych, stosowanych przy przywozie towarów z zagranicy.

2) Towary krajowe, wywożone do wolnego obszaru, podlegają odprawie celnej i ograniczeniom wywozowym na ogólnych zasadach, stosowanych przy wywozie towarów zagranicę.

3) Towary, wymienione w ust. 2), mogą być przechowywane w wolnym obszarze i poddawane przemianom, wymienionym w § 1 ust. 4).

4) Towary krajowe, wprowadzane po odprawie wywozowej do wolnego obszaru, uznaje się za towary zagraniczne, chyba że zostały oddane pod specjalną kontrolę skarbową na wniosek i koszt właściciela.

Składy do przechowywania towarów.

§ 3. 1) Prywatne składy do przechowywania towarów mogą być zakładane na terenie wolnego obszaru na podstawie pozwolenia, wydanego przez władze portowe w porozumieniu z władzami skarbowymi.

2) Przedsiębiorcy składów obowiązani są prowadzić dla wszystkich przechowywanych towarów księgi składowe według ustalonego wzoru, na których podstawie przychód, rozchód i wartość składu mogą być w każdym czasie ustalone.

3) Przepisu ust. 2 nie stosuje się do takich towarów, które przechodzą w obrocie tranzytowym bez składania w wolnym obszarze.

4) Organom skarbowym przysługuje prawo wglądu do ksiąg składowych, prowadzonych przez składy, oraz porównanie tych ksiąg ze stanem towarów.

Zakłady przemysłowe.

§ 4. 1) Zakłady przemysłowe mogą być tworzone na terenie wolnego obszaru na podstawie zwolenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu i na warunkach w tem zezwoleniu wymienionych.

2) Osoby (firmy), posiadające na terenie wolnego obszaru zakłady przemysłowe, obowiązane są do prowadzenia ksiąg towarowych, umożliwiających sprawdzenie w każdym czasie ilości wprowadzonych do zakładu lub znajdujących się w nim oraz wywiedzionych z niego towarów. Księgi te winny być przechowywane w zakładzie na terenie wolnego obszaru i w każdym czasie muszą być dostępne dla władz portowych i skarbowych.

3) Postanowienie ustępu poprzedniego nie zwalnia przedsiębiorcy od obowiązku prowadzenia ksiąg, wymaganych przepisami ogólnymi.

4) Dla ksiąg wymienionych w ustępie 2 niniejszego paragrafu może być przez władze skarbowe

w porozumieniu z władzami portowymi ustalony wzór obowiązujący.

5) Przedsiębiorstwa, posiadające swe zakłady na terenie wolnego obszaru, niezależnie od ulg pod względem postępowania celnego i opłat celnych, korzystają również z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 452) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 631).

Handel.

§ 5. 1) Tworzenie na terenie wolnego obszaru zakładów handlowych odbywa się na podstawie zezwolenia Ministra Przemysłu i Handlu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu na warunkach w tem zezwoleniu wymienionych z wyjątkami, przewidzianymi w §§ 3, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.

2) W stosunku do przedsiębiorstw handlowych mają zastosowanie przepisy § 4 ustępy 2 — 4.

3) W stosunku do przedsiębiorstw handlowych, mających zakłady na terenie wolnego obszaru, stosuje się postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 452) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 631).

4) Handel detaliczny na terenie wolnego obszaru jest wzbroniony, z wyjątkiem zaopatrywania statków (§ 7) i prowadzenia zakładów spożywczych (§ 6). W wyjątkowych wypadkach władze skarbowe w porozumieniu z władzami portowymi mogą zezwolić czasowo na detaliczną sprzedaż towarów, ustalając zarazem sposób kontroli skarbowej i odprawy celnej. Branie próbek towarowych dla celów handlowych nie uważa się za handel detaliczny.

Zakłady spożywcze na terenie wolnego obszaru.

§ 6. 1) Sprzedaż artykułów spożywczych dla spożycia na terenie wolnego obszaru może odbywać się jedynie w zakładach koncesjonowanych i na warunkach określonych w koncesji. Koncesji udziela, o ile chodzi o zakłady, które są obowiązane do wykupienia świadectw przemysłowych I i II kategorii handlowej Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w innych zaś wypadkach władze portowe w porozumieniu z miejscowymi władzami skarbowymi.

2) Towary krajowe, przeznaczone do spożycia w tych zakładach, są wolne od cła wywozowego i ograniczeń wywozowych. Towary zaś zagraniczne, przywożone w celu ich spożycia w tych zakładach, podlegają odprawie celnej i ograniczeniom przywozowym na zasadach ogólnych, stosowanych przy przywozie towarów z zagranicy. Towary akcyzowo-monopolowe tak krajowe jak i zagraniczne, spożywane na terenie wolnego obszaru celnego, podlega-

ją opłatom monopolowym, względnie podatkom spożywczym.

3) Zakłady spożywcze na terenie wolnego obszaru pozostają pod kontrolą władz portowych i skarbowych i obowiązane są do prowadzenia specjalnych ksiąg kontrolnych, według ustalonego wzoru.

4) Organom skarbowym przysługuje prawo wglądu do ksiąg, prowadzonych przez zakłady spożywcze, oraz porównania tych ksiąg ze stanem zapasów.

Przedsiębiorstwa zaopatrywania statków.

§ 7. 1) Przedsiębiorstwa zaopatrywania statków mogą powstawać na terenie wolnego obszaru na podstawie specjalnego pozwolenia, wydanego przez władze portowe w porozumieniu z władzami skarbowymi.

2) Przedsiębiorstwa te sprzedają artykuły statkom na podstawie pisemnych zamówień właścicieli, kapitanów lub maklerów statków, przyczem do tych artykułów nie będą stosowane żadne opłaty (§ 1 ust. 5), ani ograniczenia.

Zamieszkiwanie na wolnym obszarze celnym oraz wstęp na ten obszar.

§ 8. 1) Zamieszkiwanie na terenie wolnego obszaru jest niedozwolone. Wyjątki, wymagające zezwolenia władz portowych, mogą być czynione dla przedsiębiorców, którzy mają swe zakłady na terenie wolnego obszaru oraz dla osób, których stała obecność przy obiektach, powierzonych ich ochronie, będzie przez władze portowe uznana za konieczną.

2) Osobom, niezatrudnionym stale na terenie wolnego obszaru i nie należącym do załogi statków, stojących w wolnym obszarze wstęp na teren wolnego obszaru bez specjalnej przepustki jest wzbroniony. Przepustki wydają władze portowe w porozumieniu z władzami skarbowymi. Bezwzględnie nie będą wydawane przepustki żebrakom, domokrażcom oraz osobom karanim za przemytnictwo. Nadto władze portowe na wniosek władz skarbowych mogą odmówić wydania przepustki również osobom, przeciwko którym wdrożono postępowanie karno-skarbowe.

3) Ruch osobowy między wolnym obszarem a obszarem celnym traktuje się pod względem celnym tak samo, jak ruch osobowy przez granicę celną. Przekraczanie granicy wolnego obszaru dozwolone jest tylko przez ustalone na ten cel przejścia, znajdujące się pod dozorem celnym.

Odprawa celna.

§ 9. 1) Podróżni, przybywający z zagranicy na statkach, udających się do wolnego obszaru Gdyni, podlegają odprawie celnej w specjalnie urządzonych pomieszczeniach na pasażerskim mołu, przy którym statki winny się zatrzymywać.

2) Odprawa celna zagranicznych towarów, znajdujących się na przechowaniu w wolnym obszarze, zarówno ostateczna jak i przekazowa, może się odbywać w miejscach przechowania w samych składach, o ile składy te są dostosowane do odprawy. Towary masowe, przechodzące przez polski obszar celny tranzytem, mogą być odprawiane przy wyładowywaniu ze statków.

3) Po ustaleniu przez urząd celny wyniku rewizji strona obowiązana jest najpóźniej w ciągu 24 godzin uiścić przypadające należności celne i zabrać towar z terenu wolnego obszaru. Również towary, przeznaczone do odprawy w jednym z urzędów celnych na obszarze celnym lub przewożone tranzytem, winny być wysłane do miejsc przeznaczenia przed upływem 24 godzin od chwili dokonania odprawy przekazowej. Postanowienia powyższe odnoszą się do wywozu z wolnego obszaru tak drogą lądową jak i wodną. Od chwili ukończenia rewizji celnej do chwili wywozu z wolnego obszaru towary pozostają pod kontrolą celną lub zamknięciem celnym, a przy zabieraniu podlegają konwojowaniu przez funkcjonariuszy celnych aż do wyjścia poza granice wolnego obszaru.

4) W razie niedotrzymania terminu, wymienionego w ustępie poprzednim, urząd celny ustanawia dozór celny przy towarze na koszt strony. W wyjątkowych wypadkach urząd celny może zezwolić na pozostawienie towaru w wolnym obszarze, bez pobierania kosztów dozoru. Zezwoleń udzielać się będzie tylko na czas oznaczony przez urząd celny.

5) Towary krajowe, wywożone do wolnego obszaru na skład, mogą być poddawane odprawie celnej wywozowej również w składach, jeżeli składy te dostosowane są do odprawy celnej.

6) Odprawa celna odbywa się zasadniczo w dni powszednie w godzinach urzędowych; jedynie odprawa tranzytowa może być dokonywana o każdej porze dnia i nocy, nie wyłączając dni świątecznych. W wypadkach zasługujących na uwzględnienie urząd celny, na wniosek i koszt właściciela, może zezwolić na dokonanie w godzinach pozaurzędowych oraz w dni świąteczne również odprawy wszelkiej innej (nietransytowej).

Czas korzystania z wolnego obszaru celnego.

§ 10. 1) Godziny otwarcia bram wolnego obszaru ustalają władze portowe w porozumieniu z władzami celnymi.

2) Czas wyładowania i załadowania towarów, godziny otwarcia i czynności magazynów oraz urzędzeń portowych na terenie wolnego obszaru nie są ograniczone. Postanowienie niniejsze nie narusza przepisów § 9 ust. 6 niniejszego rozporządzenia.

Statystyka obrotu w wolnym obszarze.

§ 11. 1) Towary, przywożone do wolnego obszaru i wywożone z niego, jako też towary, prze-

wożone tranzytem przez wolny obszar, z wyjątkiem towarów przewożonych tranzytem pocztą oraz w ruchu podróży, podlegają obowiązkowi zgłoszenia dla celów statystyki w trybie, ustalonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1930 r. w sprawie statystyki celnej (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

2) Towary, zgłaszane w wolnym obszarze dla celów statystyki, wolne są od opłaty statystycznej.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

342.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 8 czerwca 1933 r.

o przekazaniu niektórym wojewodom prawa udzielania zezwoleń na wjazd obcych statków i łodzi na polskie śródlądowe drogi wodne.

Na podstawie art. 1 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266) i art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządza się co następuje:

§ 1. Wojewodzie pomorskiemu przekazuje się prawo udzielania zezwoleń na wjazd obcych statków i łodzi przez Wisłę i Nogat na polskie śródlądowe drogi wodne i uprawianie żeglugi na tych drogach wodnych, zaś wojewodzie poznańskiemu takie samo prawo odnośnie do obcych statków i łodzi, wjeżdżających przez Wartę i Noteć na polskie śródlądowe drogi wodne.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*